

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 179.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. avgusta 1892.

Letnik XX.

Kritični časi.

Mnogim so že precej prišli iz spomina huđi časi, katere smo Slovani imeli pod Auerspergovo vlado. Tedaj še na Kranjskem o slovenskem uradovanju ni bilo govora. Pri volitvah je za nemško stranko delovalo vse oboje političnih uradov, od okrajnega glavarja do poslednjega sluge vse je zmatralo za svojo prvo dolžnost politično agitacijo. Slovenski uradnik, ki je bil tako predrzen, da ni skrival narodnega čuta, bil je kmalu premeščen kam na prusko mejo ali pa v Bukovino. Če primerjamo te čase s sedanjimi, potem še-le moremo prav presojati premembe, ki so se vršile pod Taaffejevo vlado.

Zakaj pa vse to omenjamo? Zaradi tega, ker mnogi mislijo, da se nam ni ničesa bati, če pride zopet levičarska vlada; da pokažemo, da ni opravičeno, če nekateri napadajo poslance, ki podpirajo konservativne elemente v Hohenwartovem klubu, posebno ker vse kaže, da se bližamo zopet huđim časom. Govori se, da grofa Schönborn in Falkenhayn izstopita iz ministerstva in na njih mesti prideta potem gotovo dva moža, ki nam Slovanom ne bodeta prijazna, naj že prideta iz zedinjene leve, ali se pa vzameta iz višjega uradništva. Ko pojde baron Pražák, boče tako levičarski vpliv že itak prevladoval v ministerstvu. Sploh so vse vladne premembe poslednjega časa le Nemcem v korist. Najprej je šel minister Dunajevski in za njim je prišel Steinbach, ki je Nemcem gotovo desetkrat ljubši. Za tem pride v ministerstvo grof Kuenburg, ki je v jako kratkem času postal celo tajni svetnik in kateri je ostal v tesni zvezi z levico, in sedaj pojde še baron Pražák. Od prejšnjega spravljalnega ministerstva je že jako malo ostalo.

Kako Slovanom neprijazen duh veje na Dunaju, to se kaže v ravnih vladnih naredbah. Pred vsem naj omenimo le vladno naredbo zastran javnih napisov v Ljubljani. Ugibali in pretresovali ne bomo,

ali je bil sklep občinskega zastopa v vsakem oziru umesten ali ne. Tudi ne bomo razpravljali, ali je vladna naredba v zakonih utemeljena ali ne. Nekaj drugega se pa nam zdi pomenljivejša. Ta velika naglost, s katero se je Nemcem ustreglo. Jedva je došel na višje mesto zapisnik dotične seje, že se je razveljavil dotični sklep mestnega zbora. Tako naglo poslovanje je nekaj izrednega in bi je želeli večkrat v drugih nujnejših zadevah. Koliko časa večkrat leže važne stvari pri raznih instancah in je treba drezati in drezati, da se rešijo. V Brnu so se pred cesarskim prihodom napravili tudi samo nemški napisi, ki se ravno tako malo vjemajo z osnovnim zakonom, kakor bi se samo slovenski v Ljubljani, ali vendar dosedaj še ni čuti, da bi se vlada kaj spodtikala nad temi napisi.

Sentjakobska občina na Koroškem se je morala dolgih trinajst let boriti za slovensko šolo, četudi je ravno tako utemeljena bila nje zahteva v osnovnih zakonih, če ne bolj, kakor dvojezični napisi v Ljubljani. Že več mesecev leži cela kopa prošenj za slovenske šole, ki pa še sedaj neso rešene pri c. kr. koroškem deželnem šolskem svetu. Ravno tako se Slovenci v Trstu in Gorici že dolgo zastonj poganjajo za slovensko šolo. Zakaj pa tukaj vlada tako ne hiti pripomoči ustavnim pravicam do veljave! Pa tudi drugod se kaže, da se Nemcem in nemščini daje prednost. Te dni smo čitali v listih, da so se nekje na Češkem branili naznanilo češke brzojavke izdelati v češčini, češ, da poštno in brzojavno poslovanje ne spada v oni delokrog, za kateri veljajo jezikovne naredbe. Dotični uradnik se je bajé skliceval na neko ministersko odredbo. Član XIX. ustavnih zakonov govori o jezikovni ravnopravnosti v javnem življenju sploh. Mi bi mislili, da tudi poštno poslovanje spada v javno življenje. Taki dogodki nam pač jasno kažejo, da se razmere obračajo vedno bolj proti nam. Bati se moramo, da se res povrnejo Auerspergovi časi in slovenščina zopet izrine iz šol in uradov. Morda

poreče kdo, da se nam tega ni bati, saj imamo upravno in državno sodišče, kjer pridemo do svojih pravic.

Res je to, ali vendar se nam zdi, da naklonjenost vlade in njenih organov nam lahko več koristi, nego omenjeni sodišči, ravno tako pa tudi vladno nasprotovanje nam lahko silno škoduje, kajti ni misliti, da se bode vsakdo, ki dobi nemški odlok, kar pritožil na višje oblastvo. To stane denarja in časa. In tako se bode udomačilo zopet nemško uradovanje. Koliko da vlada lahko ovira izvedenje narodne enakopravnosti, nam pač najbolje dokazuje boj za narodno šolo na Koroškem. Kako raznih pripomočkov so se posluževali, da stvar leta in leta ni tako dozorela, da bi se bila mogla spraviti pred državno ali upravno sodišče. Tudi pod Auerspergovo vlado sta bili omenjeni dve sodišči in imeli smo gotovo dovolj dobrih domoljubnih juristov, ki so poznali pot do narodnih pravic, ali vendar ni bilo moči preprečiti vladne samovoljnosti. Ravno tako utegne zopet priti. Ne bojimo se, da bi nova vlada uničila našo narodnost, ali naš napredek utegne ovirati za nekaj let. To je pa zlasti velicega pomena v sedanjih časih, ko vse tako hitro napreduje. Zaradi tega pa mislimo, da se bodo Slovenci kedaj še hvaležno spominjali onih, ki so s premišljeno politiko ovirali, da levičarji ne pridejo do moči in veljave, obsojali pa tiste, ki pospešujejo prevrat nemškim liberalcem v korist. Bodočnost bode še-le prav pokazala, kateri politiki so hodili pravo pot v sedanjih kritičnih časih.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. avgusta.

Notranje dežele.

Katoliškega shoda v Lincu udeležé se tudi papežev nuncij Galimberti, dunajski nadškof Gruša, več škofov in visokih plemenitašev, mej njimi knez Windischgrätz, princa Ferdinand in Moric Lobkovic,

LISTEK.

Osodepolna trma.

Solnce pošilja zadnje žarke na vrhove gozdnih velikanov. Reka Misisipi, ki namaka velik del severne Amerike, vali se tiho med gosto obrasteni bregovi, tu in tam tirajoč seboj drevo, ki je je izpodjedala leta in leta.

Hipoma se prikaže iz grmovja na neko planoto ob reki jezdec, sedeč na vrancu, oborožen in pazno ozirajoč se na vse strani. Zavrne konja k vodi, da ga napiji. Stopi raz konja in popravlja nekaj pri sedlu. Naenkrat se obrne proti gozdu ter zgrabi za puško, kakor bi pričakoval kakoga sovražnika.

Skozi grmovje se prikaže drug jezdec, sedeč na rujavcu, zelo podoben prvemu, le da mu je bila gosta brada že osivela. Že od daleč zakliče pri reki stoječemu:

„Vendar sem te našel, Jakob! Že dolgo te iščem.“

Nagovorjeni vrže puško zopet čez ramo, vendar se mu vidi, da prišleca ni kaj vesel. Nekako nevoljen zasede zopet konja, ki se je že obrnil od vode, in hoče urno odjahati v gozd. Toda zadnji prišlec

— Josip mu je bilo ime — izpodbode konja za prvim, proseč ga:

„Čakaj vendar, Jakob; vendar se mi ne boš umikal, ko sem te komaj našel po tolikem trudu.“

Oni nekoliko postoji, in kmalu jahata vstric.

„Prosim te, Jakob, vrni se z menoj domov; izvedel sem, da so ti Indijani že za petami, in groza me spreleti, če pomislim, da bi te utegnili doleteti kazen, ki čestokrat zadeva konjske tatove.“

Dolgo časa je pregovarjal Josip svojega brata, razvpitega konjskega tatú, a vse zastonj. Ker se je že noč bližala, in je Jakob namerjal kreniti proti neki indijanski vasi zopet konje krast, ločil se je Josip slednjič od njega in krenil žalosten nazaj proti daljnemu domu. Jezdil je po isti poti, po kateri je poprej prišel Jakob.

Stemnilo se je. Josip ni jahal dolgo, kar planejo štirje oboroženi indijanski jezdec od strani proti njemu, zvežejo ga po kratkem boju in zvezanega na konju peljejo skozi goščavo.

Ko nekaj časa tako gredo, zapazi Josip skozi grmovje od daleč svetel ogenj, in spozna, da ga peljejo v svoj tabor.

V diru dospejo do ognja, krog katerega so sedeli molče iz svojih pip kadeči Indijani.

Josipa posade zvezanega pod velikansko drevo,

nekoliko proč od ognja, in jeden se vstopi poleg drevesa kot stražnik.

Vedno bolj je uvideval Josip, kaj vse to pomeni. Namesto brata vjeli so njega, in strahoma pričakuje sodbe. Kmalu čuje razgovor med Indijanci.

„Ta je pravi, pa je ven!“ oglasi se slednjič poglavar.

„Vendar se mi zdi nekoliko prestar,“ oporeka priletel, že sivolas bojniki, „jaz bi ga ne obsodil tako hitro.“

„E, kaj to! Pa se oziraj na njegovo postavo, obraz, in to, da smo že dalje časa sledili jezdecu po gozdu, in sicer od ondi, kjer je zadnjič poskušal krasti konjski tat. Po isti sledi nam je pa prišel ta-le naš vjetnik naproti.“

„Zasledujmo vsaj še, kodi se je vrnil po sledi nazaj, in če se ni le morebiti srečal s pravim tatom,“ pravi sivolas bojniki.

Toda poglavar se ni dal več prepričati. Kakor že večkrat prej, držal se je tudi sedaj trmasto svojega mnenja, trdeč le, da je že dovolj prepričan o tem, da je vjetnik res konjski tat.

Le častiblepnost mu ni pustila, da bi mislil na kako zmoto, ker je namreč sam bil med onimi štirimi, ki so vjeli Josipa. Še bolj ga je pa razvne-

grof Salm, knez Alfred Liechtenstein, več članov gospodske zbornice in državnih poslancev. Jutri govori državni poslanec baron Dipauli o domovinski ljubezni kot verski dolžnosti, župnik Danner pa o dolžnosti države do Boga, državni poslanec baron Morsey o cerkvi in državi, princ Alojzij Liechtenstein o rokodelskem vprašanju. Knezu Karolu Schwarzenbergu in kanoniku dr. Jegliču iz Sarajeva se je prepustilo, da si sama izbereta snov, o kateri bode govorila. V sredo govori dr. Ebenhoch o agrarnem, državni poslanec grof Silva-Tarouca o delavskem vprašanju, državni poslanec dr. Chotkowski o nedeljskem počitku, duhovnik Stöber o šolskem vprašanju, v četrtek pa dr. Franc Schindler o častnikarstvu, grof Stolberg o društvih, škof Doppelbauer o jedinstvi katoličanov.

Odstop Pražakov. Če tudi „Wiener Zeitung“ še ni objavila odstopa Pražakovega, vendar je že gotov. Ravno tako gotovo je pa, da sedaj Pražák ne dobi nobenega naslednika. Pomenljivo je, kar pišejo o tem nekateri listi, ki imajo zveze z vlado. Pravijo namreč, da se le tako dolgo ne bode imenoval noben naslednik Pražaku, dokler trajajo sedanje razmere strank. Grof Taaffe se potemtakem nikakor še ni popolnoma udal leviči. Pri prvi priliki, ki se mu bode ponudila, bode zopet otrese se levičarskega vpliva in imenoval se bode nov minister za Češko. Seveda poprej je to nemogoče, da Mladočehi popusté sedanjo separatistično politiko in se obnovi poprejšnja desnica. To se pa pač ne bode še tako hitro zgodilo in ta čas se je bati, da bi levica popolnoma Taaffeja pridobila na svojo stran ali ga pa izpodrinila. Grof Taaffe poslednji čas večkrat boleha in pri ministrih je to večkrat znamenje za njih odhod.

Rusini. Mladorusinsko društvo „Narodna Rada“ izročilo je grofu Taaffeju obširno spomenico o uvedanju rusinščine kot deželnega jezika v urade v vzhodni Galiciji. Jezikovne razmere v Galiciji naj se vrede s posebno ministersko naredbo, kakor so se na Češkem, na Moravskem in v Dalmaciji. Naročil naj se uradom v vzhodni Galiciji, da imajo rusinske vloge reševati v rusinščini in sicer s cirilsko pisavo. Zapisniki o zaslišanju strank naj se pišejo v jeziku, v katerem odgovarja stranka. Uradni spisi, kateri se ne izdajo vsled inicijative kake stranke, naj se izdelajo v maternem jeziku stranke, kateri se imajo vročiti. Pri vseh pravih naj se izdajo razsodbe in odloki v onem jeziku, v katerem se pravda vrši. V kazenskih zadevah naj se obravnava vrši v jeziku zatoženčevem in v tem jeziku pišejo tudi vsi zapisniki. Vpisavanje v javne knjige naj se vrši v jeziku, v katerem je pisana vloga. Vsi javni razglasi naj se izdajo v obeh deželnih jezikih. Župnijske pisarne naj imajo napise v obeh deželnih jezikih. Z avtonomnimi oblastmi naj se ravna gledé jezika ravno tako, kakor s privatnimi strankami. Državni uradniki v vzhodni Galiciji morajo dokazati popolno znanje rusinščine. Zahteve Rusinov neso nikakor pretirane in je le želeli, da se nanje ozira v popolni meri. Vidi se, da Rusini računajo s faktičnimi odnosi, ker ne zahtevajo rusinskega uradovanja za vso deželo, temveč le za oni del, kjer zares biva rusinski narod. V tem oziru se Rusini popolno vjemajo z nami Slovenci, ki smo zadovoljni, da se le v slovanskih delih Koroške, Primorske in Štajerske uraduje slovanski, v drugih delih teh dežel naj pa Nemci in Italijani stvari vredé po svoji volji. Nadejamo se, da bodo tudi Poljaki prav vredili pravičnost rusinskih zahtev.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija. Vrednik ruskega lista „Novosti“ se je razgovarjal s Cankovom in

Stančevom o spisih, katere priobčuje „Svoboda“. Naravno je, da sta ta dva trdila, da so spisi ponarejeni. Osupniti je pa morala vsakatega trditelja, da ponaredba teh spisov prihaja z Dunaja. Bolgarska emigranta bi rada torej očrnila Avstrijo. Da oba hočeta biti jako nedolžna, je čisto naravno. Ruskega denarja bolgarski emigrantje tudi nič ne dobé, temveč ves boj proti bolgarski vladi vedejo z lastnimi sredstvi. S Panico Cankov ni imel nobene zveze ali vendar mu je vse tako dobro znano, da je Belčeva umor posledica Paničevega usmrtenja. V Makedoniji se je več ljudi zavezalo in prireglo, da hočejo umoriti Stambulova in kneza Ferdinanda. Vse to tako natančno vé Cankov, pa bi vendar naposled rad dokazal, da je pri takih stvaréh on čisto nedolžen. Sicer se pa vidi, da ves ta razgovor ni imel drugega namena, kakor da bi odvalil vso krivdo od Rusije in jo zvalil na Makedonce. Toda Cankov in Stančev nista moža, da bi se jima dosti verjelo.

Bolgarija. Francoski list „Matin“, ki se odlikuje s svojo rusoljubnostjo, je bil priobčil neki protest bolgarskih dijakov v Parizu proti poslednjim usmrtenjem v Sofiji. Histro se je pa pokazalo, da je protest ponarejen; kajti dotični dijaki so v bolgarskem listu „Svoboda“ priobčili izjavo, da neso nikdar podpisali takega protesta. Ta protest je skoval neki Lipčev v Parizu. Ta Lipčev je doma iz Makedonije in ima zveze z znanim Rizovom, kateri je nekaj časa v Srbiji koval razne načrte proti Bolgarom.

Srbija. Časopisi „Novi List“ in „Srbija“ označujeta finančno stanje kot jako kritično in trdita, da državna blagajnica ne more več spolnovati svojih dolžnostij. Priporočata, da naj se pravo stanje nikar več ne skriva, temveč skupščini pové resnica. Prvi list misli, da se nameravajo posojilo ne bode porabilo za vojne namene, temveč za poravnane primanjkljaja in poplačilo državnih obveznic. Slabo finančno stanje je pa pač najhuješe za radikalno stranko, ki je vedno naprednjake napadala zaradi slabega gospodarstva in obetala, da hoče v državnem gospodarstvu narediti red in pomanjšati davke.

Francija. Radikalci bodo v prihodnjem zasedanju v zbornici predlagali, da se zakon o volitvi predsednikov tako premeni, da nikdo ne more biti dvakrat zaporedoma voljen. Ta predlog bil bi nekaka nezaupnica Carnotu. Vsprejet ne bode, ker so vsi zmerni republikanci proti njemu, pa tudi vsi radikalci najbrž niso za tako premembo.

Anglija. V ministerstvo bode Gladstone poklical več novih močij, zlasti Skotov. Govori se celó, da bode vodja delavske stranke, Burt, dobil kako mesto v novem ministerstvu. S tem bi Gladstone zagotovil si podporo delavske stranke.

Srednja Azija. Štiri ruske vojake vjeli so Afgani v hazararskem ozemlju in jih odpeljali v Kabul. V Afganistanu računajo s tem, da pride do kake vojne v Srednji Aziji. V mestu Dželalabadu se snide afganski emir z angleškim vrhovnim poveljnikom indijskih čet, da se posvetujeta, kaj je storiti, ako Rusi začno vojno.

Izvirni dopisi.

Iz Sent-Janža na Dolenjskem, 6. avgusta. „Takega pa še ne, zares da še ne!“ pripovedovali so si ljudje po Sent-Janžu v nedeljo 31. julija. Č. gosp. novomašnik, Matej Kos, napravil jim je bil namreč doslej tu nepoznato veselje, ko je daroval novo sv. mašo. Stari ljudje pomnijo ondi marsikaj, nove maše v župniji pa ne. Ko se je torej raznesla ta

vest, potrudili so se na vso moč, da bi dostojno praznovali srečni dogodek. Gospodarji so radovoljno darovali mlajev, dekleta so napletla vencov, mladeniči pa zložili za smodnik. Citati je bilo tudi več napisov. Prvi kot pozdrav je bil pri kapelici, koder se je pripeljal g. novomašnik, in kjer ga je pozdravila neka učenka v imenu šolske mladine ter mu podarila venec svežih cvetlic. Drugi je bil pred župnim dvorcem: „Uhoč v življenje je s cvetjem posut! Ne plaši se znoja, ne strahi se boja!“ Posebno pomenljiv pa je bil oni pred cerkvenimi vrati. Tudi na novomašnikovem domu sta pozdravljala dva napisa prišle svate.

Lepo vreme v nedeljo je takoj poplačalo trud ob pripravi in povzdignilo slavnost. Množica ljudstva je bila toliko, da se spreved komaj preril v krasno olupšano cerkev. Č. g. govornik, administrator Pele, je razložil v izbornem govoru pomen dneva in razjasnil težave in britkosti duhovnega pastirja, pa tudi dušno veselje njegovo ob raznih prilikah.

Po končanem cerkvenem opravilu so se napotili svatje v najlepšem redu na dom slavljenčev. Spredaj kakih 40 družic, za njimi drugo ženstvo, a zadaj možaki. Krepko sta stopala med tovariši stari oče in stara mati novomašnika — že 58 let skupno živeča v zakonu. Pod zelenjem so potem sedeli svatje in se radovali; vrhunec pa je doseglo veselje ob prihodu novomašnikovem in drugih duhovnikov, in ko se je jela glasiti poštena slovenska pesem. Posebno priznalno pa je treba omenjati, da so se gostje ves čas zavedali, kje so in kaj slavé. Najmanjše nerednosti ni bilo opoziti med svati, takisto tudi v Sent-Janžu ne, dasi se je zbralo premnogo okoličanov in domačinov. Nekaj sorodnikov je prišlo tudi v ponedeljek, toda ob slovesu so imeli solzne oči — milo se jim je storilo, ko so zapuščali novomašnika in prijazno družbo. A tolaži naj jih zavest, da so pripomogli po svojih močeh k slavnosti: č. g. novomašnik se jih bode brez dvoma vedno spominjal v molitvi, da bi jim Bog blagoslovil delo. Da bi se le uresničila ta nada in omogočila ondotnim prebivalcem pošiljati svoje sinove v šolo, da bi dočakali še marsikatero novo mašo!

Iz Zagreba, 7. avgusta. Naš deželni zbor je bil 4. t. m. svečano odprt. Že v prvi seji se je pokazalo, kakšen duh bode vladal v večini naših poslancev skozi bodočih pet let. Sijajna je bila sicer prva seja, ali brez pravega domoljubnega prepričanja. Na licu mnogega poslanca je bilo opaziti, da je prišel v saborsko dvorano prvikrat, dočim se je izkušenim parlamentarcem nekako čudno zdelo, ko so gledali na prazne prostore levice, dobro znajoč, na kakšen način so bili le-ti zastopniki iztisnjeni pri volitvah. Apatično držanje drugih je morda pomenilo, da jim je žal, da bodo imeli pri bodočih razpravah tako malo protivnikov. Sploh moramo reči, da slika današnjih saborskih zastopnikov ne kaže onega oduševljenja za sveto domovinsko stvar, kakoršno se zahteva od vsacega pravega domoljuba, nego da je vse bolj po nekem uradnem kopitu prikrojeno. In temu odgovarja tudi kraljevski odpis, s katerim se zbor otvarja. Sploh se pri sestavi kraljevskega reskripta ni uvrstila nobena želja naroda hrvatskega, kolikor se le-ta tiče narodnih teženj. Z druge strani pa se tudi ni omenilo reško vprašanje, kakor se je mislilo, kajti to bilo morda vendar le duhove razburilo. O vseh takih vprašanjih se tedaj sabor hrvatski ne bode bavil. Na ta način se hoče zdaj v vseh zborih vladati, le Madjari morejo v svojem zboru narodnostno politiko svojo nadaljevati, pa Nemci ne samo na Dunaju, nego tudi v drugih zborih. Če pa hoče Slovan v narodnostnem pogledu katero izpregovoriti, precej ga opozorijo, da se sedanja vlada želi baviti le z gmotnimi zadevami, ne pa narodnostnimi. Tako je na Dunaju, v Pragi, Trstu itd., pa zdaj tudi pri nas. Slovan naj le molči, kadar se je treba potegniti za svoje narodne pravice, a naj skrbi za gmotni napredek, da bode mogel laglje davke plačevati.

Pri vsem tem pa moramo priznati, da so neki predlogi, o katerih bode bodoči zbor razpravljaj, prav potrebni in za narod koristni. V prvem redu se bode obravnavala zakonska osnova o združenih zadevah v naši kraljevini, ki je v tem pogledu kaj zanemarjena. Važne so tudi še postavbe, ki se imajo v tem zasedanju rešiti, o vrenjenju županijskega gospodarstva, o združenju občin, o staviteljstvu in gozdarski službi.

Bodo li se želje naroda za zboljšanje narodnega gospodarstva izpolnile s tem, da se popravi

mala želja po maščevanju nad Evropejci, katere je sploh sovražil.

Zaukaže torej nekaterim mlajšim bojnikom, da izvrše nad Josipom kazen, namenjeno konjskim tatovom. Roke mu še trdneje zvežejo na hrbtu in posade ga na konja; Josip jih prične prositi in jim pripovedovati, da je nedolžen in da trpi po krivem.

Toda ti se ne zmenijo, kakor da bi ga ne umeli; peljejo ga od ognja nekoliko proč v gozd in mu denejo na konju sedečemu vrv okrog vratu; jeden spleza na drevo in priveže vrv na debelo vejo, in tako ga pusté ter se vrnejo k ognju.

Ubogi obsojenec je sedaj s strahom in trepetom pričakoval, kedaj bo kdo pognal konja, ali kedaj se bo žival sama naveličala stati ter odšla izpod njega. Kajti tako bi obvisel na vrvi in v malo trenotkih izdahnil. Josip kliče konja z najlepšimi imeni, da ga vpokoji.

Krog ognja sedeči Indijani so se uprav napravliali, da bi legli k počitku, in stražniki so se razšli vsak na svoje mesto, kar zapazi Josip, da prihaja nekdo proti njemu. V svitu prasketajočega ognja spozna, da se bliža njemu dobro znan katoliški misijonar. Ko pride duhovnik blizu konja in opazi, kaj se je tu zgodilo, prosi ga Josip na tihem pomoči in mu zatrjuje, da je po nedolžnem kaznovan. Misijonar mu obljubi pomoč in se urno bliža ognju, kjer so ga Indijani že zapazili. Če prav so bili še

malikovalci, vendar so s spoštovanjem sprejeli misijonarja.

Ta opomni resno poglavarja, karajoč krutost, s katero so kaznovali Josipa, toda od začetka ne more od poglavarja izprositi drugega, kakor da pošlje bojnika k Josipovemu konju, da naj ga drži.

Misijonar še vedno opominja poglavarja, naj popravi svoje prenačlenje in naj vsaj le Josipa kot vjetnika obdrži, dokler se o resnici ne prepriča. Duhovnik je namreč poznal Josipov značaj že od prej in je uvidel, da je tu le zmota.

Toda poglavar le še premišlja. Tu se zasliši glasen topot kopit proti malemu taboru, in Indijan prijah k ognju vranca, na katerem je še o mraku sedel Jakob. Prišlec je dohitel pravega tatú, ko je ravno hotel konja skriti v neko otlino in iti peš konje krast v bližnjo vas. Jakoba Indijan sicer ni vjel, konja je pa prignal v tabor.

Josipa so seveda takoj oprostili in prenočil je še pri Indijanih z misijonarjem, ki jih je skušal od divjaškega življenja spraviti na pot zveličanja.

Poglavarja je pa ta dogodbica prepričala, kako napačno da je ravnal; kmalu potem je sprejel krščansko vero in se v prihodnje varoval nepremišljene sodbé tudi v malem.

Tudi Jakob je nehal krasti konje, zvedevši, v kaki nevarnosti je bil Josip zaradi njega. Z.

deloma postava, po kateri so se razvrgle zadruge, da se izdadó postave o ribštvu, lov in poljske strazi, je kaj neverjetno. V tem pogledu bode moral sabor tudi še kaj drugega ukreniti, če bo hotel osiromašeni domovini kaj pomoči.

Da se vrede po postavi pravice in dolžnosti patronata ter dohodki duhovnikov, je prav pravična zahteva. Bodo li se srednje šole preustrojile po madjarskem kaplu, gotovo ne bodo na boljem, kajti naše srednje šole stojé še vedno z avstrijskimi na isti stopinji, pa je tudi želeti, da take ostanejo; drugače je z juridiškimi študijami, katere želé predrugečiti brž ko ne po avstrijskem vzoru. Vrh tega bode predložena reforma kazenskega zakona, potem neka prememba v civilnem procesu, posebno še tudi o krivih prepisih na škodo upnikom.

Konečno omenja prejšnji reskript tudi še novi red odvetniški in notarijatski. To so postave, s katerimi se bode imel baviti novi sabor. Ni jih mnogo, ali so med njimi neke posebno važne. Žal, da se med njimi ne nahaja tudi o medicinski fakulteti; kakor je videti, morali bomo čakati še polnih pet let, dokler se morda tudi v tem pogledu pomaknemo nekoliko korakov naprej.

Klub narodne (vladne) stranke sprejel je precej drugi dan v svoji klubovi seji bana za svojega vodjo ter ga je burno pozdravil v svoji sredini. Ban je obljubil narodni stranki, da bode ž njo v slogi razpravjal o zadevah naroda hrvatskega na korist zemlji, katero poudbo je klub sprejel z oduslavljenjem.

V soboto je verifikacijski odsek odobril vse volitve ter jih bodo v ponedeljek predložili v potrjenje, a potem se izberejo precej predsednik in podpredsednik ter zapisnikarji.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. avgusta.

(Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.) Tržaška „Edinost“ je v zadnji številki objavila vabilo pripravljalnega odbora v Trstu, ki vabi slovenske katoličane tržaške škofije na shod v Ljubljani. Na dostavek vredništva moremo pojasniti, da program in resolucije osrednjega pripravljalnega odbora v Ljubljani še niso pripravljene za javnost in da se to zgodi tekom tega tedna.

(Pripravljalni katoliški shod) imel se je vršiti včeraj ob 1/2. uri popoldne na vrtu gosp. Frana Didiča v Idriji. Ob določenem času zbralo se je na stotine vrlega katoliškega ljudstva na vrtu, z zastavami ozaljšanim. A pritepla se je tudi 50 do 60 oseb broječa druhal, obstoječa večinoma iz nezrelih pobalinov in prezrelih mladeničev, ki je prišla očitno jedino le z namenom, s škandalom doseči razdruženje zbora. Da se je ta namen posrečil, oziroma moral posrečiti, je lahko umevno. V dogovorjenem trenutku začela je ta druhal, ki je razpolagala z izvrstnimi pljuči, vpiti, ne vpiti, tuliti, rjoveti, bučati, razven tega kar divje po mizah skakati, s kratka, tako razgrajati, da nihče svoje lastne besede ni mogel slišati. Samo ob sebi je umevno, da v taki družbi ni mogel zborovati katoliški shod in da je mestni g. župan Fran Didič vsled teh škandalov zbor razdružil. Nikakor nočemo biti pikri in nočemo trditi, da je tega škandala kriva „narodno-napredna“ ljubljanska gospóda, kajti „mob“ se nahaja skoro v vsakem mestu, žalibog v zadnjih letih tudi v nekaterih naših slovenskih mestih in nihče „mobu“ ne more braniti, iti na javni ljudski shod in tam škanđale delati. A toliko je vendar jasno: Slični prizori kažejo se na Slovenskem še le od tistega časa, ko so nekateri slovenski listi pričeli z znano ostudno pisavo. Posledice so neizogibne: popolna surovost in razuzdanost tistih elementov, katerim usoda ni naklonila boljše vzgoje in ki so povsodi in vedno laglje pridobiti za surovost, nego za blage namene. Dal Bog, da bi prvi slovenski katoliški shod tudi v zboljšanje teh razmer obrodil mnogo sadu! Iz srea pa obžalujemo, da so se tako ostudni prizori vršili ravno v Idriji in žalili čut dobrega, poštenega in vrlega katoliškega prebivalstva idrijskega.

(Umrli) je dne 5. t. m. na Toplicah pri Novem Mestu č. g. Frančišek Sitar, upokojeni duhovnik tržaške škofije, tamošnji domačin, star 84 let. Pokojnik je bil blag značaj, vester in strogo redez v vseh svojih opravilih. Skoraj do zadnjega je vsak

dan daroval sv. mašo. Dne 11. minolega meseca se je še poklonil prevzvišenemu knezoškofu. Bil je do solz ginjen vsled prelubeznivega sprejema. Od istega dne ni več zapustil sobe. V oporoki svoji se je velikodušno spomnil svoje rojstvene župnijske cerkve in domačih revežev. Vsem znancem in prijateljem njegovim bodi priporočen v blag spomin in molitev. N. v m. p.!

(Osebné vesti.) Premeščena sta notar gosp. V. Toplak iz Doberlevasi v Šmarje in notar gosp. dr. A. Mravlag iz Rogatec v Laški Trg. — Vodja tiskovnega oddelka v ministerskem predsedništvu, ministerjalni svetovalec vitez Freiberg, je odlikovan s komturnim križcem Franc-Josipovega reda. — Nadporočnik pešpolka št. 17, g. J. Kouschegg, je premeščen na vojaško nižjo realko. — Umrli je v Kastvu umirovljeni duhovnik čast. g. Vinko Dubrovič v 60. letu svoje dóbe. — Župnik v Oprtalju pri Motovunu, čast. g. Ivan Ivič, je imenovan kanonikom v Piranu. — Pristav pomožnih uradov pri deželnem nadsodišču v Trstu, gosp. Anton Koren je imenovan ravnateljem pomožnih uradov pri deželnem sodišču v Trstu. — V Gorici je umrl čast. gosp. Jakob Vicentini, župnik na Vogerskem, v 56. letu svoje starosti. — Čast. gosp. Josip Kosovelj, kapelan v Kamnjah, je dobil župnijo v Batujah na Goriškem.

(Poročil) se je danes c. kr. okr. šolski nadzornik in meščanski učitelj v Krškem, gosp. Josip Bezljaj z gospico Marico Michéle.

(Tatvina.) S Brezij se nam piše: Neznani tat vlomil je v noči od 3. do 4. t. m. v cerkev „Marija Pomagaj“ na Brezjah. Pri cerkvenem vhodu poleg altarja sv. Antona odprl je pušico ter pobral, kar je bilo v njej. S tem nezadovoljen — ker veliko tu ni dobil — napotil se je v kapelo in začne svoje rokovnjaško delo pri nabiralniku. A sreča bila mu je tu nepovoljna; okovje in ključavnici predrzen lopov sicer poškode, do denarja pa vendar ni mogel priti. Pa ko bi bil prišel, tudi tu bi ne bil dobil kupa, ker pred par dnij izpraznilo je cerkveno predstojništvo ta nabiralnik. Na sumu tega zločinstva je neki zloglasni postopač, ki je bil pred kratkim izpuščen iz šletnega zaporu. Tat se pridno zasleduje. Zadnji čas čujemo v okolici o mnogoterih tatvinah.

(Ljubljanski občinski svet) je v zadnji tajni seji sklenil, da se za razkuževanje perila nakupi Hennebergov desinfektor ter priredi v ta namen postavljeni hišici.

(Franciškanska provincija) sv. Križa ima ta teden v ljubljanskem samostanu svojo skupino. V sredo 10. t. m. bode ob 6. uri zjutraj slovesna sveta maša na čast sv. Duhu, ob 8. uri volitev provincijala in njegovega sveta.

(Napevi cerkvenih pesmij) za mešani in moški zbor, zložil Jan. Pogačnik, op. 6. Cena 50 kr., založil skladatelj. Vsebina: Tri mašne pesmi, tri obhajilne, dve Matere Božje, dve božični, ena za post, dve za Veliko noč. Pesmi so prav lahke, cerkvi primerne, priporočila vredne, samo škoda, da je avtografijska slaba. Pri sedanji konkurenci tiskarn se pač po nizki ceni lahko preskrbi boljši tisek.

(Iz bosanske Dubice) se nam piše: Letošnje leto je izredno deževno. Dne 22. julija je povodenj pokvarila in odnesla mnogo sena v okolici. Dne 1. in 2. t. m. je hudo treskalo, strela je udarila na mnogih krajih, nekemu Hrvatju je zanetila kopo pšenice, ki je zgorela. Vsled slabega vremena je žetev zaostala. Nekateri imajo pšenico še zunaj, drugim pa gnije na kupih. Pridelek je srednje vrste, največ je češpelj. — Živinska bolezen še vedno nagaja posebno v kostajniškem okraju; v dveh selih imajo živino zaprt po dvoriščih. Ljudje težko čakajo, da bi se odprli sejmovi. — Delavci so jako dragi, po 50—60 kr. s hrano, brez hrane po 80 kr. do 1 gld. na dan. Sladkorna pesa dobro rodi, ali dobička je malo, ker so delavci predragi. — Za pitno vodo pa je dobro preskrbljeno; v dveh letih so v Dubici napravili 5 sesalk na raznih krajih ljudem v porabo. Voda je dobra. — Zadnji čas si je v Konstajnici neki Turek prerezal vrat; pravijo, da je bil zgubil denar. V Slabinji pa se je pred tednom ustrelil neki orožnik. — Pravoslavni Bosanci dobro skrbé za svoje cerkve, katoliki pa storé malo v tem oziru.

(Tržaško namestništvo) je zopet dovolilo „Delalskemu podpornemu društvu“ v Trstu zastavo, ki je odičena z dragocenim darilom: cesaričinje - vdove Stefanije in se bode slovesno razvila ob desetletnici dne 4. septembra.

(Celovski župan) g. dr. Posch je dne 2. t. m. slovesno prisegel. Zvečer je celovsko gasilno društvo z drugimi društvi priredilo novemu županu veliko bakljado. Ob koncu so zapeli neizogibno „Deutsches Lied“, kar je, kakor poročajo „Freie Stimmen“, dalo slavnosti „den nationalen Anstrich“.

Narodno gospodarstvo.

Zgodovinske črtice o zboljšavah v poljedelstvu.

Spisal kulturni zemljemerec A. Čadež v Ljubljani.

(Dalje.)

Holandija je izmed najznamenitejših dežel na vsem svetu. Zgodovina nam ne poroča o nobenem ljudstvu, ki bi je taka ljubezen in vstrajnost vezala na domovino; vse nesreče in nevarnosti ga niso mogle nagniti, da bi zapustilo rodno zemljo in si poiskalo boljšega kraja.

Na tisoče prebivalcev požrlo je morje, a vse to ostalim ni odvzelo poguma; z močnejšimi nasipi ustavljali so se morskim navalom. Ker tedaj naravne sile tej deželi toliko škodujejo in prebivalcem žugajo smrti in pogin, sodili bi, da se je Holandčan že zdavno naveličal vednega boja z elementom in zapustil nevarno domovino. Toda Holandčan oklenil se je z veliko ljubeznijo svoje mokre zemlje. Postave je močne in trdnega zdravja, značaj njegov pa je neomahljiv in resen. Z največjo skrbljivostjo in popolnostjo bavi se s poljedelstvom in živinorejo; na kvadratni milj suhe zemlje, ki je kolikaj obdelovanja vredna, prebiva do 7325 duš. Kar se na taci tleh za pridobitev in obdelovanje sveta stori, je tako velikansko, da evropski kontinent v tem obziru daleč zaostaja.

Tudi Rusija dohaja druge dežele v poljedelstvu, akoravno je le redko obljudena. Prebivalci pokrajine Kurlandije in Livlandije povzdignili so agrikulturo na visoko stopinjo; vse svojim razmeram primerne primerno pripomočke porabiti so hitro in mnogo sveta na ta način osušili. Enako se je vršilo v Besarabiji in južnej Rusiji.

Peterburg leži sredi velikega barja, v okolici je že mnogo sveta osušenega. Istotako storilo se je carskih kameralnih posestvih in vzornih kmetijah gledé osuševanja prav mnogo. Z veliko pridnostjo seznanjajo se ruski tehniki, katere pošilja vlada v inozemstvo, z vsemi napredki kmetijstva, dokaz, da Rusija v tem obziru dobro vsepa. Na kontinentu obrnili ste pred vsemi Rusija in Belgija pozornost na drenažo in ruska vlada nakupila je prva anpleški strojev za vlaganje ilnatih cevij.

Vspeh teh naprav pokazal se je posebno v zadnjem desetletju. Pridelki so se namnožili, posebno ko so začeli rabiti poljedelske stroje. Zaradi dobre železniške zveze izvažajo se vedno več blaga in ljudsko blagostanje se boljša. Rusija je zmožna zalagati vso Evropo z živežem; prav lahko bode prekosila indijsko in ameriškansko konkurenco, dasi tudi traja zima na Ruskem zelo dolgo in vegetativna doba le šest mesecev obsega.

Odkar se je odpravilo tlačanstvo, ni bilo do sedaj še opaziti vspehov, a v kratkem bode se tudi v tem kazal dobrodošen nasledek. Vlada se ne straši niti troškov, niti truda, mirno in tiho deluje v propeh poljedelstva. Napravila je že orala s parom, peči za sušenje lanu ter povzdignila kupčijo s sladkorjem in moko na prav visoko stopinjo. Vojne, vojakov in topov ni se nam toliko bati, kakor konkurence z bogatimi pridelki.

Nemčija. Manj skrbno, kakor o Angleški in Holandski, opisani so početki nemške kulturne zgodovine, in še ti so ohranjeni le v odlomkih. Gotovo je, da so v Nižji Saksonski, na obrežju severnega in vzhodnega nemškega morja že zgodaj zidali nasipe v bran morskim valovom. Prebivalci spoznali so kmalu veliko plodovitost morskih bregov, zato so skušali razširiti jih v morje in z nasipi polagoma pridobiti kos za kosom suhe zemlje. Da se je res tako vršilo, kažejo nam vozne poti, ki se vijó po šlezvijskih in holštajnskih njivah in ki niso družega, nego ostanki nasipov, katere so polagoma zidali v morje ter tako pridobivali vedno več rodne zemlje. Od rimske dobe do Karola Velikega nimamo zgodovinskega vira, ki bi pričal, da se je kak vladar trudil za zboljšanje poljedelstva in osuševanje barij, kar je s poljedelstvom združeno. Pravih izvršnih podatkov iskati nam je še le v zgodovini izvrstnega vladarja Karola Velikega, ki je spoznal važnost poljedelstva.

Lahko trdimo, da so si v srednjem veku posebno samostani pridobili največjih zaslug za poljedelstvo in osuševanja barij na Nemškem; le izjemoma so se pečali s poljedelstvom in osuševanjem tudi mestne uprave, pa le tedaj, kadar so jih k temu silile krajevne razmere.

V vzhodni Prusiji, zlasti ob Visli, je širil omiko red tempeljev; ti so napravljali nasipe zoper povodnji, naseljevali nemške naseljence ter spremenili nerodovitno zemljo v pokrajino, ki se med vsemi odlikuje po svoji rodovitnosti. Spretnost za taka podjetja so si tedaj pridobivali med Holandci, od koder so navadno prihajali tudi zemljemerci. V začetku novega veka se ljudje dolgo časa niso pečali z obdelovanjem zemlje, in poljedelstvo je propadalo bolj in bolj. Zemlja je bila v bojih obilo človeške

krvi in v dolgi dobi 250 let ni bilo zapaziti nikakega napredka.

V novejši dobi se zopet bolj pečajo s poljedelstvom; skoraj po vseh državah pospešujejo in podpirajo taka dela državni zakoni; zato je obdelovanje zemlje v zadnjih letih silno napredovalo. Friderik Veliki, ki je poljedelstvo visoko cenil, je obdelal mnogo zemlje ob Odri, Netzi in Warti; dalje je dal obdelati tudi metvirje pri Magdeburgu in mnoge druge neobdelane kraje.

V novejšem času je vlada mnogo storila za obdelovanje zemlje, posebno v rodovitnih nižinah v vzhodni Rusiji.

Iz znanih večakov sestoji nedavno ustanovljeno deželno gospodarstveno društvo, ki podpira taka podjetja. Vzgladno se aa državnih doménah vrše kulturne zboljšave in s tem društvo navdušuje tudi druge posestnike, da se posvečajo takim delom. Nastale so velike družbe, ki se pečajo, podpirane od samega ministerstva te stroke, z zemljedelstvom, z razsuševanjem in napajanjem tal. Srečne so njih naprave na Tuchler-jevi in Bocker-jevi planoti.

Sedaj je po vsem 265 družb, katere so že 646.365 hektarov obdelale in porabile za to 48 milijonov mark. Z delom prično navadno vladni inženirji na državne troške. Za vzor takih naprav so nam lahko močilne naprave v singenski pokrajini in obdelovanje barja na Hanoveranskem; tukaj se zamoremo prepričati, kako se dá voda uporabiti, da služi ob enem obrtniji in kmetijstvu. Na severnem Hanoveranskem se pečajo z obdelovanjem barja že dolgo na kaj bistroumen in cen način z najboljšim vspehom. Že davno so jeli tu v veliki meri uporabljati cevbo (drenazho). Ko so nemški kmetovalci leta 1853 zahtevali, naj bi se priučili znanstvenemu obdelovanju barja in drugim zboljšavam, so nas kaj zelo iznenadili, ko smo videli, kako natančno in zanesljivo se stvar vrši; z največjim spoštovanjem do tamošnjih razumnih in olikanih kmetovalcev smo odpotovali s hvaležnim srcem za prijazni sprejem, ki smo ga ondi našli. (Dalje sledi.)

Telegrami.

Dunaj, 8. avgusta. Princ Koburški Ferdinand je zjutraj odpotoval v Bolgarijo.

Pariz, 8. avgusta. „Petit“ poroča: Vsi postajni načelniki na železnici od Pariza do Srednjega morja so obveščeni, da je dvanajst v Chappelle-sous-Dun namenjenih dinamitnih zabojev zginilo med potjo. Najbrž so ukradeni.

Moskva, 7. avgusta. V mestu so 4 zboleli za kolero, 3 pa umrli; v osrednjem transportnem zaporu je zbolelo 22 oseb, umrlo 8, v Perovi pri Moskvi je zbolelo 5 oseb, 3 umrle.

Teheran, 6. avgusta. Tukaj se je prikazala kolera. Predvčeraj je umrlo 14, včeraj 25 oseb.

Smrti.

1. avgusta. Gregorij Skender, posastnik, 48 let, Kravja dolina 11, prsna vodenica.

2. avgusta. Marija Bajželj, delavčeva hči, 2 leti, Streliške ulice 11, jetika. — Albert Deucht, komptorist, 18 let, Slonove ulice 50, otrpnenje srca. — Pavel Černe, zlatarjev sin, 1 mesec, Poljanske ulice 23, katar v črelih.

5. avgusta. Janez Aleš, čevljarjev sin, 1 mesec, Križevniške ulice 9, katar v črelih.

V bolnišnicah:

31. julija. Marija Gerar, gostija, 73 let, catarrh, intestinilis. — Terezija Rükauf, gostija, 73 let, vitium cordis.

1. avgusta. Matija Maglič, kolar, 73 let, marasmus.

Tuji.

5. avgusta.

Pri **Maliču**: Duschner, Fuchs, učitelj, s soprogo; Lochmer s soprogo; Köwczdi, Schiek, Gugenheimer, Duldner,

trgovci; Mandel, Herzog, Belgrader, Herschkowitz, potovalec, z Dunaja. — Goldfinger, Mandek, Wittine, trgovci, iz Budimpešte. — Cora, poštni komisar, iz Trsta. — Hermens, zasebnik, iz Poreč. — Schiprag iz Zagreba. — Vuk, vinotrtič, iz Gorice. — Schweinzer, učitelj, iz Ljubna. — Steinharter, trgovec, iz Monakovega. — Ulman, trgovec, iz Edinburga. — Frank, trgovec, iz Ilbenaua. — Geisek, trgovec, iz Grada.

Pri **Stonu**: Schwarz, zasebnik; Schubert, trgovec, in Kronberger, potovalec, z Dunaja. — Stoy, poročnik, iz Brna. — Ivanetič iz Pulja. — Antič iz Selc. — Miniehrater, potovalec, iz Grada. — Visini, zasebnik, s hčerjo, iz Trsta. — Salomon, kontrolor, iz Kopra. — Ogorevc, iz Novega Mesta. — Langel iz Vel. Kanize.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jaman, davkar, iz Idrije. — Schäfer iz Trsta. — Papst z Reke. — Ducheska, šoltova Klara in Zdenka, Ottova, učiteljice, iz Prage.

Pri **avstrijskem caru**: Delkin iz Ljubljane. — Lauzinsky, zasebnik, iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Stalzer, trgovec, s soprogo, iz Grada. — Grabec z Reke. — Haas iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Ca	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	738.9	14.8	sl. sever	oblačno	0.00
8. u. pop.	737.4	23.5	sl. svzh.	jasno	
9. u. zveč.	736.9	17.6	"	"	
7. u. zjut.	737.1	1.72	sl. vzh.	oblačno	0.00
8. u. pop.	738.3	2.16	sl. zapad	del. oblak.	
9. u. zveč.	738.6	1.60	"	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 18.6° in 18.3°, oziroma za 1.2° in 1.5° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

due 6. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, bktl.	6 50	Špeh povenen, kgr.	64
Rež,	5 04	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno	2
Oves,	2 68	Mleko, liter	10
Ajda,	5 80	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 50	Telečje	54
Koruza,	4 70	Svinjko	64
Krompir,	2 70	Kostrunovo	38
Leča,	10	Pisanece	40
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	1 69
Maalo, kgr.	86	Slama,	2 14
Mast,	66	Drva trda, 4 kub. utr.	6 50
Špeh svež,	56	" mehka,	4 50

Službe išče

v kakem župnišču poštena ženska srednje starosti, ki je že več let služila za kuharico in ima prav dobra spravevala. Več pov. uredništvo našega lista. 367 3—1

Proti boleznim v vratu, kataru, hripavosti, kašlju, posebno otrok, proti zasliženju, boleznim v želodcu, na ledvicah in mehuru se najbolj priporoča 328 6—5

Koroški rimski vrelec,

najboljša namizna voda, — čista alkalična planinska kislá voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. SUPAN-u.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Služba organista in pevovodje

razpisuje se pri nadžupnijski cerkvi v Vipavi. Letne plače je 400 goldinarjev.

Prosileci naj vložé svoje prošnje v 14 dneh pri podpisnem cerkvenem predstojništvu.

Predstojništvo nadžupne cerkve v Vipavi,

dné 8. avgusta 1892.

Matija Erjavec,
dekan.

Dunajska borza.

Dné 8. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 80 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 45 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	317 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 45 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 49 "
Cesarski cekini	5 " 66 "
Nemških mark 100	58 " 47 1/2 "

Dné 6. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 85 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 40 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	59 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 20 1/2 "
Laških lir 100	45 " 85 "

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile št. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.
Razna naročila izvrše se najtočneje.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk: Katoliške Tiskarne v Ljubljani.

Tinktura zoper kurja očesa

Najvarnejše in najboljše sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 6

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnvanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Prodá se takoj ali dá v našem mnogobrojnó obiskovana 358 3—2

trgovina z jestvinami

v Kočevju, na Glavnem trgu št. 87

radi družbinskih razmer. Trgovina bode pa še življnejša in izdatnejša, ko se otvori dolenska železnica, katera bode pospešila promet, tudi oživljajoča se trgovina s premogom, kurilnim lesom in deželnimi pridelki bode ugodno vplivala na trgovino.

Dasta se tudi za **jako nizko ceno v našem** skupno ali razdeljeno

gospodarstvu št. 44 in 45

v Šalkendorfu

(1 oralo vrta, 27 oral polja, 44 oral gozda).

Natančneje pod naslovom: Trgovina z jestvinami v Kočevju.

Zaloga Karola Giani-ja umetelnih vezenin in tkanin
Fellinger
in
Hassinger
Dunaj, I., Seilergasse 10,
Göttweigerhof,
priporoča višje, duhovščini
cerkvene zastave, baldahine, kazule, dalmatike, pluvijale, vela, monstrance, kelhe, kadilnice, altarske svetilnice, svete kipe, križeva pota, božje grobe, steklene in bronzaste cerkvene lestenice v vseh oblikah in slogih. Paramenti pošljejo se na zahtevanje na ogled. Skoro stoletni obstoj naše trdnje, ki jo na dobrem glasu, jamči za njeno solidnost. Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto. 60 20-20